

Cròniques del món

Unes flors dipollades prop de la via del metro, a l'estació de Park Kullury de Moscou, on el dilluns 29 de març hi hagué un atemptat terrorista.

Moscú reviu el terror

MOSCOU ■ Natàlia Boronat

La setmana passada Moscou va viure un dilluns negre quan un doble atemptat suïcida al metro va sacsejar la capital i va fer sentir als russos el pànic de la vulnerabilitat, el record dels actes terroristes més sagnants que havien viscut a final del segle passat i a principi d'aquest i la por que comencés una nova onada de terror. La investigació i els Serveis Federals de Seguretat de seguida van apuntar cap al Caucas i va vincular les explosions amb grups terroristes que actuen en aquesta zona del sud de Rússia i que volen la creació d'un emirat islàmic. El cap de la diplomàcia russa, Serguei Lavrov, no descartava que hagués estat organitzat des de l'estranger, des de "la terra de ningú que hi ha entre el Pakistan i l'Afganistan". L'atemptat, en hora punta d'un dilluns feiner, que

a l'hora de tancament d'aquesta edició havia fet 39 morts, va anar seguit de fortes declaracions dels dirigents russos que a molts van fer pensar en les paraules de Vladímir Putin la tardor del 1999 quan, essent primer ministre, va dir que "aniquilarem els terroristes, els trobarem fins i tot al bany". Una frase que va ser la resposta del qui s'anava situant com a home fort de Rússia a les misterioses explosions d'edificis d'habitatges que el poder va atribuir als independentistes txetxens (per bé que mai no els van reivindicar i molts hi veuen l'ombra dels serveis secrets russos) i que es van fer servir per justificar l'inici de la segona guerra txetxena. El cap del Kremlin, Dmitri Medvedev, dilluns passat va titllar els organitzadors dels atemptats de "bèsties" que serien aniquilades i també va anunciar que continuaria la lluita

contra el terror i els terroristes. De tota manera, Medvedev va prometre que la lluita antiterrorista no es faria en detriment dels drets civils, tot i que alguns defensors dels drets humans de seguida van alertar que els atemptats podrien ser utilitzats per reprimir encara més la dissidència en uns moments en què el descontentament de la població amb el govern, arran de les conseqüències de la crisi econòmica, s'ha començat a sentir al carrer. Han passat més de deu anys de l'inici de la lluita antiterrorista que es va utilitzar per fer augmentar la popularitat de Putin i per crear el sentiment d'unió de la nació envers l'enemic que representaven els terroristes txetxens. Deu anys després, la societat està cansada de tants atacs terroristes i per s molts els atemptats reflecteixen el fracàs de la política de Moscou al Caucas.

JOHANNESBURG ■ Joan Canela

El Sudan es prepara per votar. Les primeres eleccions multipartidistes al Sudan des del 1986 es faran l'11 d'abril. En aquests comicis s'han d'escollir el president del país i el de l'autonomia del Sudan del Sud, ambdós parlaments, vint-i-cinc governadors provincials i les autoritats locals. A més, tant les eleccions legislatives com les municipals compten amb una quota exclusiva per a dones. En total, els electors es trobaran davant vuit butlletes diferents –dotze en el cas dels sud-sudanesos– en una votació extremadament complexa, i més si és té en compte que durant 24 anys els ciutadans no han acudit a les urnes. Per això tant una part de l'oposició sudanesa com els observadors internacionals han demanat que s'ajornin els comicis adduint que poden portar més inestabilitat. Però la resposta del president sudanès, Omar al-Baixir –al poder des del 1989, quan va encapçalar un cop d'estat incruent– ha estat descartar qualsevol opció en aquest sentit i ha arribat a assegurar que “tallaria els dits” i “aixafaria amb la sola de la sabata” els observadors internacionals si insistien en aquesta qüestió. Aquestes eleccions són el resultat dels acords de pau que el 2005 van posar fi a dos decennis de guerra civil entre el govern central –controlat per la majoria àrab– i els pobles negres del sud. La darrera fase dels acords de pau arribarà l'any vinent, quan els habitants del Sudan del Sud accediran a l'autodeterminació. És per això que les actuals eleccions són un test important –més enllà del guanyador, que totes les enquestes diuen que serà al-Baixir– per saber la disponibilitat del seu govern a assumir la celebració d'uns comicis lliures i, sobretot, a acceptar-ne el resultat. Tot i les repetides declaracions d'al-Baixir en què assegura “estar preparat” per a una possible independència del Sud –on hi ha gran part dels jaciments petrolers del país–, força analistes temen que el seu historial autoritari acabi prevalent. El conflicte entre el sud del Sudan i el nord ha estat constant des de la independència del país, el 1956, però va ser a partir dels anys 90 –amb la troballa del petroli– quan es va intensificar, mitjançant

la neteja ètnica per part de Khartum. És també llavors quan la principal guerrilla sudista –el Moviment per l'Alliberament del Poble del Sudan, MAPS–, que fins llavors advocava per una república laica i democràti-

El president al-Baixir vol ser reelegit.

ca, va començar a formular l'opció de la secessió, que finalment va ser inclosa als acords de pau. Com que el MAPS té un suport multitudinari al sud, és més que probable que l'opció independentista acabi imposant-se al referèndum de l'any vinent.

ROMA ■ Míriam Díez

Berlusconi aguanta. Molta abstenció, escàndols, agreujament de la crisi econòmica, però, així i tot, el cap de govern italià, Silvio Berlusconi, ha tornat a guanyar les eleccions regionals. Amb ell ha triomfat també la Lliga Nord d'Umberto Bossi. Tretze regions van votar els passats diumenge 28 i dilluns 29 (a Itàlia aprofiten el dilluns per possibilitar que més gent vagi a votar). En sis d'aquestes regions, es va imposar el centre-dreta, tot i que fins ara només governava en dues. El Poble de la Llibertat de Berlusconi va guanyar amb un 56% a Llombardia, la terra de les finances i de la força de Milà, i també va prendre dos feus de l'esquerra: el Piemont i el Laci. A Llombardia, Roberto Formigoni, president de la regió, va aconseguir el 56,10% dels vots, una mostra de la força del partit de Berlusconi, que sembla que la crisi no l'esquitxi sinó que el beneeixi. Perdre Torí, la perla de l'elit intel·lectual comunista i reconquerir la simbòlica Ro-

ma són els dos grans èxits de Berlusconi en aquestes eleccions en què també ha triomfat al Vèneto, a la Campània i a Calàbria (les dues darreres, peces claus del sud). A la Campània, amb el rerefons de Nàpols i els seus escàndols, l'entrada de Berlusconi trepitja quinze anys de coalició de centre-esquerra. La Lliga Nord ha brindat perquè ha aconseguit que dues de les seves regions, el Vèneto i el Piemont siguin governades pel partit xenòfob de Bossi, que supera en vots *Il Cavaliere* en algunes zones. La Padània, per tant, no és una abstracció utòpica, sinó que comença a arrelar. El federalisme fiscal, l'enduriment en les polítiques d'immigració i el sentit nacionalista han aconseguit de mantenir el vot a favor de Bossi. En canvi, el centre-esquerra –debilitat per manca d'alternativa– va guanyar a Emilia-Romanya, la Toscana, Umbria, Basilicata, les Marques, la Ligúria i la Pulla. L'abstenció va ser negativa per a tots, en un estat conegut per la seva alta participació electoral. L'aflluència a les urnes va passar del 72% de 2005 al 64,2% d'enguany. On l'abstenció

La Lliga d'Umberto Bossi creix.

s'ha fet més palesa és al Laci i concretament a Roma. Beppe Grillo, un còmic anti-Berlusconi, va aconseguir un bon grapat de vots de l'electorat italià, cansat de la política ineficaç. Rocco Buttiglione, polític demòcrata-cristià i europeista, ha declarat que Itàlia viu un clima “de guerra civil” i “odi”. Berlusconi, satisfet, ha fet saber que Itàlia és davant “l'hora de les reformes” i amb un to populista i decidit ha fet saber que trobarà la solució pel càncer “en menys de tres anys”. Aquesta és una de les tantes promeses electorals que han captivat el seu fidel electorat.